

เทศน์เช้า วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองแกว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

วันนี้เป็นวันสำคัญของชาติ เรามาทำบุญกุศล เห็นไหม เราบอกเราเกิดมานี้พบ กษัตริย์ พบในหลวงที่ดี การปกครองที่ดี มันจะมีแต่ความร่มเย็นเป็นสุข มันไปเข้ากับ มงคล ๓๘ ประการ เกิดในประเทศอันสมควร

ไม่ใช่ที่เราเกิดมาพบนะ มันเป็นบุญมาตั้งแต่เราจะเกิดนั่นเลย เพราะจิตปฏิสนธิ จิต เวลาเราเกิดนี่เกิดในวิภวภูมิมันเวียนตายเวียนเกิด ถ้ามันไม่มีบุญมันไม่มาเกิดใจ อย่างเช่น ปัจจุบันนี้ทุกคนบอกว่าอยากจะเกิดมาพบพระศรีอริยเมตไตรย ทุกคนคิดว่าจะ เกิดมาพบพระศรีอริยเมตไตรย ในอนาคตไง แล้วเราทำคุณงามความดี เราปรารถนาจะ ให้เกิดร่วมหรือเปล่านั้น

เราปรารถนาเฉยๆ ถ้าเราไม่ได้ทำคุณงามความดีของเรา มันไม่มีเหตุไฉน ทุกอย่าง มันต้องมีเหตุมันถึงมีผล ถ้าเหตุมันสมควรแล้วผลมันจะสมควร.. เกิดในปัจจุบันที่เรามานั่งอยู่นี้มันมีเหตุมา ไม่ใช่ที่เราเกิดในปัจจุบันนี้เกิดโดยลอยๆ มา มันมีเหตุมีผลของมันมานะ

เราเกิดร่วมสมัย เห็นไหม สภากรรม กรรมร่วมสมัยกัน ถ้ากรรมร่วมสมัยนี้ ประเทศอันสมควร เราเห็นประเทศชาติใช้ใหม่.. ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์!

ชาติคืออะไร ? ชาติคือหมู่ชนไง หมู่ชนที่ชนชาติได้รวมกันเป็นชนชาติขึ้นมา แล้วผู้ปกครองล่ะ ถ้าผู้ปกครองไม่มีอำนาจวาสนาจะมีการปกครองไหม คุณ คุณ ประวัติศาสตร์การปกครองในระบบของกษัตริย์ ถ้ามีการขัดแย้งกันเขาจะแยกประเทศ แยกหมู่ชนออกไป

นี่ในการปกครองที่เขามีปัญหาแน่ แต่สิ่งที่มีมันเกิดขึ้นมามันมาจากเวรจากกรรม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้เชื่อเรื่องเวรเรื่องกรรม

“ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว”

สิ่งที่ได้คุณงามความดีนี้เราต้องสร้างของเรามาพอสมควร องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้มาเป็นศาสดา เห็นไหม ไปบิณฑบาตที่ไหนคนบอกว่าเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าคนถึงถวายทาน แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่า ไม่ใช่ ! เป็นเพราะท่านได้สร้างของท่านมา ท่านได้ทำของท่านมา ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย

พอสร้างของท่านมา แรงขั้วอันนั้นทำให้เกิดเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วถ้าเกิดเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่ได้ตรัสรู้ธรรมขึ้นมาก็ยังไม่ได้เป็น แต่ต้องเป็น ! แต่ต้องเป็นเพราะบารมีมันเต็มไป บารมีมันถึงสมควรที่จะเป็นอย่างนั้น ใครจะขัดแย้งขนาดไหนมันก็ต้องให้เป็นอย่างนั้น

ถ้าเป็นอย่างนั้นขึ้นมา เห็นไหม คุณ เวลามีการขัดแย้งขึ้นมา คนพยายามจะฟันชะตากรรมไง ถ้าพูดอย่างนี้แล้วศาสนานี้บัญญัติตายตัวมาใช่ไหม เราต้องเป็นกฎตายตัวมาใช่ไหม มันก็ไม่ใช่ทั้งหมด เวลาเราประพฤติปฏิบัติ ๕๐ เปอร์เซนต์คือจิตปฏิสนธิจิตคืออำนาจวาสนาของเรา อีก ๕๐ เปอร์เซนต์มันอยู่ในปัจจุบันนี้

เรามีอำนาจวาสนามา แต่ถ้าเรามากบเพื่อนที่ไม่ดี คุณอย่างอชาตศัตรู เห็นไหม เวลาไปคบกับเทวทัต.. ชูชกกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้เป็นผู้ที่ขัดแย้งกันมาตลอด มาเกิดเป็นเทวทัต มาเกิดในพุทธศาสนา แต่ก็ไปชักนำเอาอชาตศัตรู อชาตศัตรูนี้มันว่าน่าสงสารแต่ก็เป็นกรรมของเขาเนาะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่า “ถ้าอชาตศัตรูไม่ได้ฆ่าพ่อ อย่างน้อยต้องเป็นพระโสดาบัน พระอนาคามีขึ้นไปเลย” เพราะศรัทธาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาก

เวลาจะฆ่าพ่อ พ่อรู้ว่าฆ่าพ่อถามว่า “ทำไม”

บอกว่า “เพราะอยากได้สมบัติ”

พ่อยกให้เลย เพราะพระเจ้าพิมพิสารเป็นพระโสดาบัน เวลาให้ไปแล้วจะทำอย่างไร จะฆ่าพ่อก็ฆ่าไม่ลงจึงเอาไปขังไว้ พอขังไว้สุดท่ายแล้วพ่อลูกเกิด ด้วยความผูกพันด้วยความรัก คิดว่าพ่อก็รักลูกอย่างนี้ จะให้ปล่อยพ่อ พ่อก็ตายเสียแล้ว

เวลาสุดท้ายมาศรัทธาพุทธศาสนา มาก มาศรัทธาเพราะอะไร เพราะเวลาครองสมบัติแล้วมันมีกรรมอยู่ในหัวใจ มันเสียใจอยู่ตลอดเวลา นะ นี่แล้วพวกอำมาตย์ก็พาไปลัทธิ นั้น ศาสนา นั้น พาไปไหนก็ไม่ลงใจ พอไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่ลงใจมาก เคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาก

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นิพพานนะ เขาจะมาบอกข่าวว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นิพพานแล้ว แต่บอกไม่ได้เลย ถ้าบอกนี่สลับนะ จนพวกอำมาตย์เขา รู้ว่าอชาตศัตรู เคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาก ถ้าบอกข่าวว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นิพพาน นี่ถึงกับช็อกตายได้ คนศรัทธาขนาดนั้นนะ..

สมัยโบราณก็เป็นเรื่องช็อค เห็นไหม เขาเอาสมุนไพรมัดมั่ว เอาสมุนไพรวางไว้หมดเลย แล้วเตรียมไว้ถึง ๗ ล้านนะ เวลาเข้ามา นะ พอรายงานว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นิพพานแล้วนี่ช็อกสลับเลย สลับก็เอาลงแช่ แช่แล้วก็พิน พินแล้วก็สลับอีก แล้วก็เอาแช่อีก แช่แล้วก็พิน.. นี่คนศรัทธาขนาดนี้ คนมุ่งความดีขนาดนี้ แต่ไปคบคนผิด เห็นไหม คบเทวทัต แล้วเทวทัตยู่ให้ฆ่าพ่อ

นี่ก็เหมือนกัน ความดีนี้เป็นกฏมันตายตัวหรือ ถ้ากฏมันตายตัว กรรมมันตายตัว นี่เราจะทำความดีกันต่อไป อชาตศัตรูสร้างคุณงามความดี ศรัทธาขนาดนี้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอก ว่า “ถ้าไม่ได้ทำความผิด ถ้าไม่พลั้งเผลอไปฆ่าพ่อคราวนี้ อย่างน้อยต้องเป็นพระอรหันต์” แต่เพราะความพลั้งเผลออันนั้นไปทำลาย นี่สิ่งที่สร้างมาดีขนาดไหน มันก็ตัดรอนแค่นั้นแหละ มันก็หมดโอกาสอันนี้ไป

นี่ก็เหมือนกัน สิ่งที่เราสร้างมา เห็นไหม สิ่งที่เราสร้างมาอันหนึ่ง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ คือว่า สิ่งที่เราสร้างมา มันเป็นจริง เป็นนิสสัย เป็นมุมมอง เป็นความเห็น เป็นปฏิภาณ เป็นไหวพริบ แล้วในปัจจุบันเราเกิดมาแล้ว ปฏิภาณอันนี้เราจะทำคุณประโยชน์ไหม..

ถ้าเป็นประโยชน์นะ ในพุทธศาสนาทำประโยชน์เพื่อสาธารณะ แต่ถ้าเป็นปฏิภาณของเราเพื่อประโยชน์ตน ถ้าเพื่อประโยชน์ตนมันก็เวียนเข้ามาหมดเป็นของเรา แล้วของๆ เรามันใช้ประโยชน์ได้แก่ไหนล่ะ ถ้าประโยชน์สาธารณะ สาธารณะจะได้ประโยชน์ไหม

นี่เราเกิดมาร่วมสมัย มันมาตั้งแต่เราสร้างบุญสร้างกรรมมาจนถึงได้มาเกิด.. นี่ผลของวิญญะ เวียนตายเวียนเกิดนี่เป็นผลของวิญญะ แล้ววิญญะนี่ไปเกิด เห็นใหม่ เราทำงานกันนี่เราจะเบื่อบ่อย เจอคนที่ไม่ดีในสังคมของเรา ในหน้าที่การงานของเรา

นี่ไง เกรียนมันมี ๒ ด้าน มีทั้งคนดีและคนชั่ว ถ้าเห็นคนดีหรือคนชั่วจากข้างนอก เราเบื่อบ่อยนี่เราต้องย้อนกลับมาว่าเราจะไม่ทำอย่างนี้ ถ้าเราเป็นผู้มีอำนาจขึ้นมา เราจะถูกแลดูน้องเราให้เป็นคนดี เราจะเป็นคนธรรม เราจะเป็นคนธรรม เราจะไม่ทำอย่างนั้น

ถ้าเราจะไม่ทำอย่างนั้น นี่ย้อนกลับมาที่เรา ถ้าเราไปบอกทำไมเขาเป็นอย่างนั้น แล้วเราทำไมต้องไปเจออย่างนี้ เราเจออย่างนี้เพราะเราสร้างกรรมของเรามา ทำไมเราเจอแต่สิ่งที่ดีๆ ละ แล้วนี่เราเกิดมาเราพบ.. นี่วันนี้วันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์!

พระมหากษัตริย์นี่เป็นคนดีมาก ๆ เห็นใหม่ มีจิตใจเพื่อสาธารณะ ไม่ใช่ดีตอนนี้ ดีตั้งแต่สมัยที่ท่านออกพัฒนามานี้แต่ยังไม่มีการรู้ ยังไม่มีใครเห็นนะ

ความดีถ้าบอกเป็นคนดี บารมีนี่ถ้าบอกทำดีกับเราเราจะไม่ยอมรับหรอก แต่เราไปรู้ว่าคนนี่ดีเราถึงยอมรับว่าคนนี่ดี แต่คนนี่จะเอาความดีมาให้เรายอมรับ เราจะไม่ยอมรับ.. นี่ไง ความดีนี่คือการกระทำมา เห็นใหม่ ทำมาแล้วสิ่งนี้เป็นความดีเราถึงยอมรับว่าดี แล้วถึงว่าดีขนาดไหนนะ ดีก็เป็นดีที่เราได้พึ่งพาอาศัย เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของเรา

นี่เรามาทำบุญกุศล วันนี้วันสำคัญของชาติเราถึงมาทำบุญกุศลกัน เพื่ออุทิศส่วนกุศลว่าเราเกิดมาแล้วนี่เกิดมาพบสังคมที่สังคมร่มเย็นเป็นสุขพอสมควร คุณสังคมรอบข้างเราดี นี่ถือชาวพุทธเหมือนกัน แต่สังคมทำไมไม่ร่มเย็นเป็นสุขเหมือนสังคมเรา

พอสังคมร่มเย็นเป็นสุข ก่อนหน้านั้นก็มีความร่มเย็นเป็นสุข ในปัจจุบันนี้เราก็บอกมันมีการแตกแยกกัน ความแตกแยกกันมันเป็นความคิด แล้วถ้าเราดอกล้มไปมันก็มีปัญหา.. ถ้าความแตกแยกเป็นความคิด เห็นใหม่ เป็นจริง เป็นนิสัย นี่ความคิดของเขา เราเคารพความคิดของเขา เราเคารพนะ แล้วให้เหตุผลเหตุการณ์นั้นมันแก้ไขของมันไป เหตุการณ์นี้ถึงเวลาแล้วคนมันเปลี่ยนแปลงได้ เปลี่ยนแปลงเป็นคนดีก็ได้ คนดีเปลี่ยนแปลงเป็นคนชั่วก็ได้

กุศลทำให้เกิดอกุศล ! กุศลทำให้เกิดอกุศลไง ตั้งใจทำคุณงามความดีแต่มัน
ทอดอวย มันถึงเวลาทำให้เกิดอกุศลที่จะทำไม่ได้

อกุศล.. เราจะทำอย่างไรก็แล้วแต่ ทำสิ่งที่ไม่ดี จะปิดเขา จะไม่เห็น ไปมองแต่ว่า
สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่เราเอาสิ่งนั้นมาพัฒนาตัวเราเอง เห็นไหม นี้อกุศลทำให้เกิดกุศล
ได้

กุศลนี้มันเปลี่ยนแปลงได้จากจิตของเรา เปลี่ยนแปลงได้จากความเห็นของเรา ถ้า
ความเห็นของเราเปลี่ยนแปลงได้ เห็นไหม ในปัจจุบันนี้ ในโลกมันมีความร่มเย็นเป็นสุข
ขนาดไหนก็แล้วแต่ เราต้องพยายามให้เรามีจุดยืนของเราเข้ามา ถ้าสังคมร่มเย็นเป็นสุข
สมณะ ชิ พราหมณ์ จะได้มีโอกาสประพฤติปฏิบัติ ถ้าสมณะ ชิ พราหมณ์ มีโอกาส
ประพฤติปฏิบัติ สมณะ ชิ พราหมณ์ นั้นควรจะตั้งหลักเกณฑ์ของใจขึ้นมาให้ได้

ถ้าตั้งหลักเกณฑ์ขึ้นมาให้ได้ เห็นไหม นี้ที่ฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาลเพราะผู้มีศีลมี
ธรรม เพราะผู้ที่ทรงศีลในสังคมนั้นไม่รังแกไม่เบียดเบียนกันไป แล้วฝนฟ้าจะตกต้อง
ตามฤดูกาล แต่ถ้ามีการเบียดเบียนกัน มีการคิดคิดผิดธรรมนะ ฝนฟ้าจะไม่ตกต้องตาม
ฤดูกาล.. แล้วถ้าฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาลมันอยู่ที่ศีลธรรมอย่างนี้หรือ ก็ดูรอบข้างอีก
แหละ ดูประเทศ ดูการเกิดในประเทศอันสมควร

เราเกิดในที่ดีแล้ว เราเกิดในที่สังคมร่มเย็นเป็นสุข เรามีโอกาสของเราแล้ว แล้ว
สิ่งที่ในปัจจุบันนี้มันเป็นเวรกรรมนะ เราทำของเรามาทุกๆ คนแหละ คูสิ ทำผิดทำถูกถ้า
เราขยับยังสติของเราได้ สิ่งที่เราไม่เคยทำเลย เราทำแต่สิ่งที่ดีไปมันจะดีไป แต่ถ้าสิ่งใด
ที่เราทำผิดพลาดมา เราจะมี ความเสียใจในหัวใจของเรา

นี่ก็เหมือนกัน สิ่งที่เกิดขึ้นมานี้มันอยู่ที่เวรที่กรรมของเรา เราพยายามของเรา เรา
ทำความดีของเราให้ถึงที่สุด สิ่งที่มาเกิดขึ้นมาแล้วก็คือเกิดขึ้นมาแล้ว ทุกคนมีความ
ผิดพลาดเป็นธรรมดา สิ่งทีผิดพลาดเป็นธรรมดานี้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไป
ศึกษามา ๖ ปี นี้ศึกษาขนาดไหน ทั้งๆ ที่พร้อมมานะ เพราะศึกษามาแล้วโลกมันไม่มี
จนสุดท้ายองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต้องมารื้อค้นขององค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้าเอง แล้วตรัสรู้ขึ้นมาโดยองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเอง เราต้องเอาองค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นแบบอย่าง

คำว่า เป็นแบบอย่าง.. ศาสดาเอกของโลก ครูเอกของเราคือองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วรองลงมาก็คือครูบาอาจารย์ของเราที่เป็นธรรม ! ที่ไม่เป็นธรรมก็มีที่เป็นธรรมก็มี เราต้องใช้สติปัญญาของเราคัดกรองเอานะ เพราะอะไร เพราะธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าจะไม่ขัดแย้งกันเลย นี่ตั้งแต่ทาน ศีล ภาวนา มันมีพื้นฐานของมัน มีทาน ศีล ภาวนา เห็นไหม

เตานี้มันมี ๓ เล้า ทุกอย่างมันมันคงนะ ทาน ศีล ภาวนา ! การเสียดสละของเราที่ตั้งกรมเย็นเป็นสุข แล้วเราเสียดสละของเรา ก็ภูมิใจของเรา เรามีความพอใจของเรา เราเสียดสละแม้แต่สัตว์มัน ได้อาหารจากเรามันยังรู้จักกตัญญูกตเวทีกับเราเลย แล้วของเราจะไม่รู้จักกตัญญูกตเวทีหรือ

นี่กตัญญูกตเวทีเรามองไปอย่างนั้นว่ามันเป็นเรื่องไม่มีคุณค่า เรามองสิเวลาเคารพแหล่งน้ำ เห็นไหม นี่พระแม่ธรณี เขาทำกันแล้วเรว่ามันไม่มีคุณค่า ในปัจจุบันนี้โลกร้อนๆ เขาพยายามจะทำแบบว่าให้คนเห็นคุณค่าของธรรมชาติ แต่ประเพณีวัฒนธรรมของเรานี้มีมาตั้งแต่ดั้งเดิมเราก็ดูถูกกันนะ นี่โบราณแต่ล้านปี แต่มันทำให้เคารพไฟ เคารพแหล่งน้ำ เคารพดิน เคารพต่างๆ เห็นไหม

พระแม่ธรณี พระแม่โพสพ เวลาเขาทำกัน นี่ประเพณีวัฒนธรรมของเราดีมากๆ เลย แล้วพอเราว่าต้องการความเจริญตอนนี้ก็กลับมาแล้ว โลกร้อนนี้จะกลับมาหาธรรมชาติ กลับมาหาธรรมชาติ.. กลับมาหาสิ่งแวดล้อม พวกเรานี้เราทำกันมาขนาดไหนแล้ว เรามองข้ามกัน เห็นไหม มองข้ามสิ่งนี้มาตลอด.. แล้วในสังคมที่มันร่มเย็นเป็นสุขอยู่แล้วนี่เราทำตัวเราให้ดี ถ้าเราเป็นคนดีคนหนึ่ง สังคมจะร่มเย็นเป็นสุขไปด้วย

ทุกคนต้องเป็นคนดีก่อน เราก็ต้องทำดีของเรา ต้องฝืนทนนะ ฝืนทน.. แรงเสียดสละ แรงเสียดทานของสังคม นี่มันเป็นอย่างนั้น เวลาเราถือศีลกัน ถือศีลนี้ไม่มุสา ไม่ต่างๆ แต่เขาก็ถือฉล เขาก็เสียดแทงกันตลอด เห็นไหม

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกไว้ว่ามันน่าซึ่งมาก ว่าคนเกิดมาถือขวานกันมากคนละเล่ม ขวานก็คือปาก แล้วถากเขาไปเรื่อยๆ ได้ขวานมากคนละเล่มนะ แล้วก็ถากกัน ถากกัน แล้วก็เจ็บช้ำน้ำใจกัน.. ถ้าเรามีศีลขึ้นมาศีลมันจะมาปกครองตรงนี้ รักษาตรง

นี่เพื่อประโยชน์กับเรา เอาตัวเราให้รอดก่อน แล้วสิ่งใดจะเป็นประโยชน์กับเรามาตลอด
นะ รักษาใจเรา ทำใจเราให้ได้

สังคมนั้น เป็นวัฏฏะ เราเกิดมาพบกับเขาเอง นี่เวลาเราเกิดมา เห็นไหม
นี่บุญกุศลเกิดมาในชาติ ในศาสนาสิ่งนี้ สิ่งที่มีมันร้อนเย็นเป็นสุขเราก็มีบุญของเราแล้ว เกิด
มาแล้วเราก็เห็น เราตั้งสติของเรา ทำความดีกับเรา เพื่อชีวิตของเรา

ชีวิตเราดีขึ้นมา เราดีหรือเราชั่วมันเป็นผลประโยชน์กับเรา มันเป็นความทุกข์
ความสุขของเรา ถ้าคนอื่นดีหรือคนอื่นชั่วมันเรื่องของเขา นี่เรื่องของเขาคือสังคม แต่ถ้า
เราอยู่ในสังคมนาคไหนเราฝันของเรา ต้องฝันทน พยายามฝันกิเลสเรา ทำคุณงามความ
ดีของเราไป

“ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” เชื่อกันสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วเราจะปลอดภัย
เอวัง